

Egenskab af Formand for Sygekassenævnet og dels som Sygekasseinspektør, tillade mig at indstille til det høje Ministerium, at Sygekasselovens Revision udsættes i endnu 1 Aar, saaledes at den først vil være at foretage i Rigsdagssamlingen 1926—27. I denne Samling vil da Realitetsrevisionen kunne finde Sted. —

Som det antagelig vil være det høje Ministerium bekendt, blev der imidlertid paa det Møde, som det permanente nordiske Sygeforsikringsudvalg holdt i Helsingborg den 26.—28. Juli d. A., opnaaet Enighed mellem de danske og norske Repræsentanter om en Overenskomst mellem Danmark og Norge om gensidig Overflytning af Sygekassemedlemmer.

Under disse Forhandlinger forsøgte man fra dansk Side at faa Sagen ordnet alene ved en Overenskomst imellem de 2 Landes Hovedorganisationer af Sygekasser, men den norske Lovgivning kræver, efter hvad de norske Repræsentanter — heriblandt en Repræsentant for den norske Rigsforsikringsanstalt — meddelte, at der afsluttes en egentlig Traktat imellem de 2 Landes Regeringer. Da man herefter for Danmarks Vedkommende mente det nødvendigt at tiltræde, at Sagen søges løst gennem en Afslutning af en Traktat imellem den danske og norske Regering, vil det være nødvendigt, at der ved en Bestemmelse i Sygekasseloven tilvejebringes Hjemmel for Regeringen til at afslutte saadanne Traktater.

Af Hensyn til det ønskelige i, at den nævnte Overflytningsordning, om hvilken der er naaet Enighed mellem norske og danske Sygekasserepræsentanter, snarest mulig kan føres ud i Livet, vilde jeg anse det for særdeles ønskeligt, om man allerede i den nu forestaaende Rigsdagssamling kunne faa den fornødne Hjemmel til Afslutningen af saadanne Traktater ind i Sygekasseloven, og der knytter sig til denne ubetydelige Revision ikke de samme Ulemper som til en almindelig *Realitetsrevision*, idet den paagældende Tilføjelse er af rent *formel* Art i Forhold til de enkelte Sygekasser og derfor ikke vil nødvendiggøre nogen Ændring i deres Vedtægter eller medføre andre administrative Vanskeligheder for dem.

Jeg skal derfor tillade mig at foreslaa, at der i Sygekasselovens § 27, hvor Overflytningsspørgsmaalet behandles, som næstsidste Stykke indsættes en saalydende Bestemmelse:

»Regeringen bemyndiges til efter Indstilling fra Sygekassenævnet at træffe Overenskomst med fremmed Stat om gensidig Overflytning af Medlemmer mellem anerkendte Sygekasser i de to Stater. Saadan Overenskomst forpligter de anerkendte Sygekasser til at yde de fra den anden Stat tilflyttede Sygekassemedlemmer Sygehjælp paa de nærmere Vilkaar, som fastsættes i Overenskomsten.«

Sygekassenævnet, for hvilket ogsaa dette Spørgsmaal har været forelagt, har eenstemmigt tiltraadt *dels*, at en saadan Bestemmelse indsættes i Sygekasseloven, *dels* Indholdet af den mellem de danske og norske Repræsentanter indgaaede Overenskomst vedrørende gensidig Overflytning af Sygekassemedlemmer.

Jeg tillader mig at henvise til, at saavel Ulykkesforsikringsloven som Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. indeholder tilsvarende Bestemmelser om Indgaaelse af Overenskomst med fremmede Stater.

Hvad *Realitetsindholdet* af den mellem de danske og norske Sygekasserepræsentanter afsluttede Overenskomst angaar, tillader jeg mig at vente med at komme nærmere ind herpaa, indtil der bliver Spørgsmaal om Afslutning af Traktaten.

Jeg vedlægger imidlertid et Eksemplar af Overenskomsten, men turde henstille, at den ikke i Enkeltheder omtales i et Forslag til Revision af Sygekasseloven, idet den endnu ikke officielt er tiltraadt af de norske Sygekasseorganisationer eller Sygekassetilsynsmyndigheder.

L. P. Borberg.

Erik Dreyer,
fg.